

קרבונו לעבודתך

ביטאון שבועי בהלכה ובאגדה

ירל ע"י מוסדות "קרבונו לעבודתך" ארגון עולמי להפצת יהדות בראשות מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

גליון 600



השותפות שלך

בבניית בניין הישיבה למכח נצחיים לשותפות חייגו: 03-9091313

21,000 עלווי שבת

מופצים ברחבי הארץ

המנהל הכללי והמנהלים יגיעו על אילני 03-9091313

פרשת תרומה

בלבבי משכן אבנה

מורנו הרה"ג רפאל זר שליט"א

זמני השבת

ת"א	דה"ג	מוצ"ש	ר"ת
17:18	18:10	18:49	
י"ם	17:01	18:12	18:52
חיפה	17:15	18:07	18:46
ב"ש	17:14	18:05	18:44

הלכה למעשה

הכניס אוכל לפיו בלא ברכה

שאל את הרב

שינוי מקום

ביתנו החדש

אישה מחפשת אבא

מחכימים ברמה

הרוגי מלכות

הטור האישי

להביא את תרומתם לבניית המשכן, מצווה אותנו בנדבת הלב, ומדוע? חשבתי לבאר בס"ד שהרי המשכן, המקדש, הוא לב לבו של העם היהודי, והרי המשכן איננו העיקר האמיתי, ומהו אכן העיקר האמיתי? הוא מה שאומר הפסוק "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" ודרשו חז"ל ושכנתי בתוכו לא נאמר, אלא "ושכנתי בתוכם", בתוך כל אחד ואחד מבני ישראל.

פירושם של דברים, עיקר המשכן צריך להיות בליבנו, בבחינת בלבבי משכן אבנה, ואם הלב הוא המשכן, אם כן בוודאי שכדי לנדב למשכן צריכים אנו ביותר את הלב, ולכן אמרה תורה "מאת כל איש אשר ידבנו ליבו תיקחו את תרומתי", ולכן מובן למה בכל מלאכת המשכן אומרת התורה, "וכל חכם לב בכם יבואו ויעשו" וכן נאמר במלאכת המשכן לגבי מעשה הנשים "וכל אישה חכמת לב" וכן נאמר "וכל הנשים אשר נשא ליבן אותנה" נראה לאורך כל הדרך את עניין הלב, מכאן נבין ונדע שכדי לבנות משכן, עיקר העיקרים הוא הלב, וכמו שאומר שלמה המלך ע"ה בחכמתו "מכל משמר נצור ליבך, כי ממנו תוצאות חיים". לכן נדע נאמנה לשעבד מוחנו וליבנו לאבינו שבשמיים, ובפרט בעת התפילה ובזמן לימוד התורה וקיום המצוות, ועל ידי זה וודאי נזכה לבניית המשכן בליבנו, ולבניין בית המקדש שייבנה ויכונן במהרה בימינו אכי"ר. שבת שלום ומבורך.

פרשת השבוע, "דבר אל בני ישראל וייקחו לי תרומה. מאת כל איש אשר ידבנו ליבו תיקחו את תרומתי". אחים ואחיות יקרים, ישנה מילה שחזרת על עצמה בתורתנו הקדושה פעמים רבות, והיא: לב. כאן כתוב "אשר ידבנו ליבו", ובפרשת קריאת שמע נאמר: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל לבבך" "ולעבדו בכל לבבכם". וכן במצוות לא תעשה נאמר: "השמרו לכם פן יפתה לבבכם" "פן יהיה דבר בליעל עם לבבך" וכן על זו הדרך, וכן על התפילה נאמר, "יהיו לרצון אמרי פי, והגיון לבי לפניך ה' צורי ונואלי".

"על האדם להיות טוב עין, טוב לב, וזו עיקר עבודת האדם בזה העולם"

מדוע התורה כל כך מדגישה את עניין הלב? אכן כוונת הדברים היא, כל הפעולות שפועל האדם הם תוצאות מחשבת הלב, בין לטוב בין למוטב, כל התפעלות שמתפעל האדם, בליבו הוא מתפעל, ניקח לדוגמה, ישנו משפט בו אנו משתמשים לרוב, הדברים נכנסו לליבי, למה לא אומרים הדברים נכנסו לאוזני? כיוון שעיקר השמיעה היא התפעלות הלב, ולכן קרא רבינו בחיי זיע"א לספרו בשם, "חובות הלבבות", שעיקר החיוב הוא בלב, וכן להיפך עיקר סטייתו של האדם מדרך טובה לדרך רעה, מדרך התורה והמצוות, לדרך הפקרות והוללות, באה מחמדת ליבו, וכמו שאומר הפסוק: "ולא תתורו אחרי לבבכם, ואחרי עיניכם, אשר אתם זונים אחריהם". והנה כאן בפרשתנו אומרת התורה, "מאת כל איש אשר ידבנו ליבו תיקחו את תרומתי" על נדבת הלב הכתוב מדבר, על האדם להיות טוב עין, טוב לב, וזו עיקר עבודת האדם בזה העולם, שיסיר מקרבו את לב האבן, ויהיה לו לב בשר. והדברים מותאמים להפליא, שבדיקו כאן שמצווה הבורא יתברך את עם ישראל

מתוך הספר "שב ורפא לו"

להזמנות ספרי הרב: 03-9091313

פנינו רבנו



"טלית טלית" ועק הרב, "מפני מה את בוכה?" והטלית השיבה: "ישמע נא פבוד הרב, אני כל כך מתבגשת. במקום לעטות אותי וללכת עמי לבית הכנסת לתפילה, ארץ בעל הבית את מטלטליו ויצא עם בני ביתו לטל, בעוד אני נשארת בבית בגפי, יתומה וגלמודה!"

"טלית טלית", נחמה הרב, "יום יבוא ובעל הבית יסתלק לבית עולמו. ובאותו היום הוא יותיר בביתו את כל אשר לו, כספו מטלטליו והבג, ורק את תמליו אליו ומעטפיו אותו בדרך האחרונה לבית עולמו!"

המגיד רבי שבטאי יודלביץ זצוק"ל, ספר ספור שממנו נתן ללמד את גדל חשיבותן של המצוות. מעשה ברב אחד שהלך בדרך ולפתע הגיעו לאיננו בכיתו תוראות. הלך הרב בעקבות קול הבכי עד שהגיע לבנין ממנו בקעו היבבות. מהר הרב להקיש על הדלת, אך אין קול ואין עונה. מה עשה הרב? פתח את הדלת, שוטט ברחבי הבית השמם, אך כל נפש חיה לא נראתה לנגד עיניו. המשיך הרב לנוע מחדר לחדר עד שלאננו הגיעו יבבות הבוקעות מתוך הארון. פתח הרב את דלת הארון והנה מולו נצבת טלית ממררת בבכי.

לפני כשש שנים ברחמי השם המחבים עלי, זכיתי להצטרף למשפחת "קרבונו לעבודתך" ולהימנות על ציבור שומעי לקחו של הרב. בזכות האמונה, התמיכה, והדאגה האהבה שהרב מעניק, הצלחתי בס"ד לעמוד איתנה אל מול חברה שאינה שומרת תורה ומצוות על כל המשתמע מכך ולהתחיל את מסע חיי בעולם התשובה המופלא. מני אז קיבלתי את חיי במתנה. על כך אבקש להודות מעומק לבי ולחזק את רוחו של הרב להמשיך בעשייה המבורכת ללא לאות עד ביאת נואל צדק במהרה בימינו.

לשליחת טור אישי שלחו מייל karvenu1@gmail.com

למסירת שמות: 03-9091313
(התיקון נערך על ידי מו"ר שליט"א)

באחד באדר מסביב עין על השקלים מעבירים את תעות זכו מחצית השקל לארגון קרבנו ושותפים בכל הפעילות העושה.



חיים באמונה

ותן לכל איש ואיש די פרנסתו

הרה"ג חיים זאיד שליט"א

בעיר מסויימת, אצל יהודי פשוט, וכמובן מיד קנה. המוכר שמח מאוד ואמר לו שהוא לא מרוויח הרבה, ומשמייים הגיע אליו לקנות דווקא אצלו. ברוך ה' המכונה הגיעה, ואשתו שמחה מאוד. ואז התברר שבעצם הדגם שקנה הוא אותו דגם שהיה בכל החנויות שחיפש בהן, אלא שבחודש האחרון שינו את מספר הדגם הישן... זאת אומרת שבעצם היה יכול לקנות בכל מקום, אך הקב"ה סידר שיקנה דווקא בחנות מסויימת, אצל האדם שגזר עליו רווח זה.

סיפור מדהים זה מראה שהקב"ה נותן לכל אחד בדיוק מה שמגיע לו, ולא יעזור כל מה שתעשה, כי מה שמגיע לך זה מה שתקבל. סיפר לי יהודי יקר שהוא חיפש לקנות מכונת כביסה. נכנס לכמה חנויות, ואמר לו שאין להם מהדגם שהוא מחפש. אשתו רצתה רק את הדגם המסויים הזה, והוא רצה לשמח אותה. החליט לנסוע מחוץ לעיר, חיפש בעוד שלוש ערים ולא מצא את הדגם שרצתה אשתו. לבסוף מצא את הדגם שרצה בחנות קטנה



ושמואל בקוראי שמו

פניני הפרשה

הרה"ג שמואל זר שליט"א

הנותן צדקה כזרע את כספו, ועל ידי כך זוכה הוא לשפע גדול פי כמה. וזה כוונת הפסוק לומר: "ויקחו לי תרומה", אדם שזוכה לתת כספו לצדקה וחסד זוכה הוא לקחת שכר גדול בעולם הזה ובעולם הבא. (מעין השבוע)

"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם" (שמות, כה, ח)

רבנו בחיי זיע"א כתב, שישי בתיבת "ושכנתי" רמז למניין השנים שעמדו בניין בית המקדש הראשון והשני.

הבית הראשון עמד ת"י שנים, כמניין לשכנ"י בתוכם, וזהו שנאמר "ושכנתי", ושכן ת"י.

הבית השני עמד ת"כ שנים, "ושכנתי" אותיות: "ושני - ת"כ". (מעין השבוע)

"דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי" (שמות כה, ב)

לכאורה היה צריך להיכתב "ויתנו לי תרומה", שהרי לשון "ויקחו" הוא, שנותן התרומה לוקח ומקבל.

אלא כך האמת, באה התורה ללמדנו שהנותן הוא המקבל.

רבנו הבן איש חי זיע"א המשיל את הדבר לאדם שראה בפעם הראשונה איכר שהולך בשדה וזורק גרעיני חיטה על פני הקרקע,

חשב לעצמו: "איזה טיפש האיכר הזה, מדוע לוקח הוא חיטים טובות וזורק אותן על הקרקע"?

אלא, וודאי שההפך הוא, יודעים אנו שכל גרעין יצמיח שיבולת שלימה, והרווח הוא כפול ומכופל.

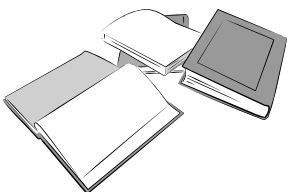
ועל כך נאמר: "זרעו לכם צדקה" (תהילים לו, כה).

להזמנות: 03-9091313



מלאכת בורר

מותר לסדר את הספרים בבית הכנסת לאחר התפילה, כגון חומשים וסידורים, ולהניח כל אחד במקומו, ואין בזה משום בורר. (הליכ"ע ח"ד עמ' פח - יבי"א ח"ה אור"ח סימן לא)





הראש"צ הרה"ג יצחק יוסף שליט"א

הכניס אוכל לפיו בלא ברכה

א. שכח והכניס משקים לתוך פיו בלי ברכה, בולעם, ואינו מברך עליהם ברכה ראשונה, וינהג כן אפילו אם אינו דחוק לשתות המשקה שהכניס לתוך פיו. ויהרהר הברכה בלבו בעוד המשקה בפיו. ואם שתה שיעור רביעית בלי ברכה ראשונה, יברך לאחריה ברכת "בורא נפשות".

ואם שותה עוד יברך ברכה ראשונה, ולא יסמוך על מה שהרהר הברכה בלבו. ויאמר: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ויברך. ואם הכניס אוכלים לתוך פיו בלי ברכה, אם הוא דבר שאינו נמאס אם יפלטנו, יפלטנו ויברך עליו, שאינו יכול לברך כשפיו מלא באיזה מאכל. ואם הוא דבר שנמאס, מסלקו לצד אחר בפיו ומברך.

ב. לכתחלה טוב ונכון להסיר את הפירורין מתוך פיו בעת הברכה, כדי שלא יגמגם בברכה, וכן אם יש בפיו ריבוי חוק, נכון שיבלענו קודם שיברך.

ג. מותר לברך כאשר בפיו מונחות שיניים תותבות, ואין בזה חשש משום "ימלא פי תהלתך".

ג. מי שאכל בשר, ובתוך שש שעות מאכילת הבשר טעה ובירך ברכת הנהנין על מאכלי חלב, יטעם מעט, כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. והוא הדין במי שטעה ובירך על בשר אחר ראש חודש אב, או שטעה ובירך על מאכל או משקה בתעניות צבור [חוץ מיום הכפורים], או במוצאי שבת ויום טוב קודם שהבדיל, או דבר מאכל או משקה קודם הקידוש, או על מאכל [או שאר משקים לבד מתה וקפה ומים] קודם תפלת שחרית, בכל אלה יטעם מעט כדי שלא תהיה ברכתו לבטלה. וכן אם קיבל עליו תענית שלא בלשון נדר.

אבל אם טעה ובירך על מאכלות אסורות, כמו נבילה וטרפה, וכדומה, אפילו באיסורי דרבנן כמו בישולי גויים, לא יטעם כלל, ויאמר "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". וכן אם קיבל עליו תענית בלשון "נדר", ושכח ובירך על איזה מאכל, או בצום יום הכפורים, לא יטעם, ויאמר ברוך שם וגו'.

אישה מחפשת אבא



הרה"ג אבנר קאווס שליט"א

נשים לב לעובדה מעניינת, שהשלכותיה מתבטאות ביחסים שבין בני הזוג. שניים מלווים את האשה בחייה. הראשון הוא אביה והשני בעלה. כשהיא היתה ילדה, אביה היה הכתובת - אבא תקנה לי, אבא אין לי שמפו, אבא אני צריכה כרטיסיה... אבא העליבו אותי... והנה הנערה גדלה, והיום היא כבר בת 21. יום אחד היא פגשה את שימי, ואחרי מספר פגישות הם החליטו להתחתן. דבר ידוע הוא שאת האירוסין עושים בדרך כלל בבית הכלה. מסיבת האירוסין היא 'בקשת היד' הרשמית של החתן מאביה של הכלה. והנה שימי הצעיר ניגש אל אביה של הכלה ומבקש: תעבירי בבקשה את הנערה הזאת מחסותך לחסותי... ואז האבא, 'הנשר הגדול', פותח את 'כנפיו', ובחתונה הנערה עוברת מרשות אביה לרשות בעלה. שימי הצעיר פורש את כנפיו על כלתו והולך איתה לשיכון לזוגות צעירים. ומהיום ההוא והלאה האשה רואה בבעלה את אבא שלה, הוא הכתובת לכל ענייניה. היא פונה אליו ואומרת: שימי, אין לי נעליים. שימי, אין לי גרביים. שימי, נפלו לי השיניים... ואתה בעל יקר, צריך לספק לה את כל צרכיה, כמו שהתחייבת בכתובה בשעת הקידושין. 'אבא' הוא דוגמא מיוחדת של 'קפטן ג'נטלמן'. הוא יודע להיות תקיף וחזק כשצריך, וגם רך, עדין ומתחשב. לכן בעל יקר, כשאשתך מתרגזת או אפילו צועקת, אל תענה לה באותו מטבע. תהיה אבא שלה, תהיה 'גדול מהחיים' ותקבל אותה וגם את ההתפרצויות שלה באהבה ובהבנה, כמו שהיית מתייחס ומתנהג כלפי הבת שלך. נשים לב לנושא עדין אבל חשוב. אמר פעם רב גדול: גם בשעה שבעל מחבק את אשתו, על החיבוק להיות כחיבוק של אב לבתו ולא כחיבוק של גבר לאשה. כשאבא מחבק את הבת שלו הוא מחבק אותה בשבילה. כשגבר מחבק אשה הוא מחבק אותה בשבילו... אשה מרגישה מיד אם החיבוק הוא בשבילה או בשבילו. רוב הפעמים שאשה זקוקה לחיבוק זה בשבילה, כדי להרגיש בטחון וכדי לחוש שיש לה על מי להישען. רק לפעמים נחוץ גם החיבוק מהסוג השני. כל אשה בעולם זקוקה לחיבוק של תמיכה ועידוד. גם נשים שמנהלות מפעלים או נשות קריירה, כשהן מסיימות את עבודתן וחוזרות בערב לביתן, אחרי שהן חולצות את נעלי העקב האלגנטיות ונועלות את נעלי הבית, הן רוצות להרגיש שיש מישהו בבית שאפשר להישען עליו. העובדה שבעבודה הן מנהלות את הגברים, אינה גורעת מהצורך שלהן למנהיג בבית. לא לחנם אשה קוראת לבעלה 'בעלי', כלומר אתה הבעלים שלי. היא מעוניינת בכך והיא רוצה שבעלה יהיה הקפטן הג'נטלמן. מתוך האמור למדנו, שאשה רואה בבעלה גם את אבא שלה.



הרה"ג בן ציון מוצפי שליט"א

לכבוד הרב שלום רב, אם אני ברכתי במקום מסויים והלכתי למקום אחר וכיוונתי בדעתי שאני חוזר לאותו המקום האם אני צריך לברך שוב?

באכילת לחם לכתחילה אסור לעזוב קודם שתברך ברכת המזון, ואם יצאת בדיעבד, אתה חוזר למקומך וממשיך לאכול, ומברך ברכת המזון. ב, כתבו הפוסקים גם באכילת מיני מזונות, או פירות שברכתם מעין שלש, ואכלת כזית שהוא 30 גרם ויצאת בלי לברך ברכה אחרונה, כשתחזור אתה יכול להמשיך לאכול את תרצה ולברך ברכה מעין שלש. ג, לא אכלת כזית שהוא 30 גרם, עליך לחזור ולברך מחדש. ד, מי שאכל פירות או ירקות שברכתם האחרונה בורא נפשות, עליו לחזור ולברך מחדש בכל אופן שהוא.

החתנה המושלמת לטו נשנש! - חומץ לבתי ספר ותלמודי תורה

לוח ברכות מפורט לפי פסקי מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל המכיל כ- 400 סוגי מאכלים

להזמנות: 03-9091313

המוסר שמאחרי המילים: בניה עם יסודות

לכן אל האדם ילזלזל ויקל ראש ויכין את הקרקע כראוי וישתמש רק בחומרים מובחרים לבניית ביתו.
 ואז בעז"ה ביתו יעמוד יציב ולא יתמוטט.
 וכך גם עם חינוך ילדיו.
 שאין בסיס מוצק הכל יתמוטט! "אבני ביתו של אדם וקורות ביתו של אדם הם מעידים בו" אלו ילדיו! והם יעידו:
דע לך אם החינוך יתמוטט, זה בגללך!

אדם צריך להיות ירא שמיים גם כאשר הוא בונה את ביתו.
 לכן כאשר בונים בית צריך קודם להכין תוכנית ולאחר מכן ליישר את הקרקע כראוי ולהכין בסיס מאבנים שעליו יעמדו קורות חזקים ורק לבסוף שכל הבית עומד יציב, יהיה ניתן להגיע לבניית הגג.
 ושאל האדם "מי מעיד בי?" וכי זה משנה כלל? מי ידע באיזה חומרים השתמשתי? "כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה"
 אבני וקורות הבית יעידו, **דע לך אם הבית יתמוטט, זה בגללך!**



הרה"ג אליהו חי אביטן שליט"א



הרה"ג בנימין חותה שליט"א מתוך שו"ת אליבא דהילכתא ד"ח

שאלה: ישנם שבעה רקיעים, אותם הרוגי מלכות שמתו על קידוש ה' באיזה היכל הם נמצאים?
 תשובה: הנה על פי הוזהר פרשת פקודי הסדר כדלהלן: הראשון היכל לבנת הספיר, שם הגרים ובראשם אונקלוס. השני היכל עצם השמים, שם בעלי הייסורים ומשיח בן דוד בראשם. השלישי היכל נוגה, שם הנפטרים צעירים שלא השלימו לימודם, ומשיח מלמדם. הרביעי היכל הזכות, שם הרוגי ישראל מהאומות, ובראשם רבי עקיבא. החמישי היכל אהבה חסד, שם בעלי תשובה ובראשם מנשה בן חזקיהו. השישי היכל הרצון, שם הנוהגים בחסידות יתירה וסיגופים, האבות הקדושים כי בהיכל זה נמצאים כל הצדיקים אשר ניקו עצמם מכל זוהמא ומכל גשמיות בעולם הזה וזכו ללבוש כאן בגד של עולם הבא. השביעי היכל קדש קדשים, נעלם מכולם ומאיר לכולם, ואין ידוע מה יש שם.

שאלה: האם אב שמתארח אצל בנו מברך ברכת האורח?
תשובה: אב המתארח אצל בנו יש לו לברך ברכת האורח בברכת המזון.
שאלה: האם מותר לברך מול ערוות בעלי חיים?
תשובה: מעיקר הדין מותר לברך מול ערוות בעל חי וטוב וראוי לזהר בזה אם אפשר להזיז ראשו לצד אחר כשמברך, ואם יפסיד מחמת כן קריאת שמע או דבר אחר אין להקפיד בזה.
שאלה: מי שעשה שמונה עשרה של יום חול בשבת או שטעה בעמידה בדבר שחוזר ומתפלל האם עולה לו העמידה הראשונה להשלמה למנין מאה ברכות?
תשובה: עולים לו ברכות אלו שביך בטעות למנין מאה ברכות.



תיקון פדיון הנפש המסוגל לכל הישועות הנערך על ידי מו"ר הרה"ג רפאל זר שליט"א

מיד הרמתי טלפון וביקשתי שיעשו לאבי פדיון על פי השם וממש חצי שעה מאז שביקשתי לעשות את הפדיון אבי התעורר וביקש מים וקצת דייסה, וברוך ה' המשיך להשתפר וברוך ה' לא היינו צריכים לאשפז אותו. והיום יום שני הבריא וכבר חזר למועדונית. אז ברוך ה' ותודה רבה. אין מילים

רציתי להגיד תודה רבה מכל הלב. אבי שיחיה בן 83 חטף שפעת קשה מיום חמישי. הוא נפל ולא היה מסוגל לזוז לא לתקשר לא לאכול ולא לשתות, וגם לא ידע איפה הוא נמצא (דילריום). ביום שישי בבוקר הקיא וגם היה כמעט ללא הכרה. כבר הייתה לנו הפניה לבית חולים.